

Bava Metziah (Mishnah 27a)

— ולקמה וצאת — **The garment, too, was included in all of these.** —
 And why was it singled out? להקיש אליה — **To compare all types of lost property to it,**
 לומר לך — **to tell you:** מה שמלה מיוחדת — **Just as a garment is special** —
 — **in that it has identifying marks and it has claimants,** —
 — **so, too, anything that has identifying marks and has claimants** —
 — **must be announced.**

Bava Metziah (Mishnah 28a)

— ועד מתי חייב להכריז — **Until when is one obligated to announce** the lost article he has found?
 — **Until the neighbors know about it;** — דברי ר' מאיר — **these are the**
words of R' Meir. — רבי יהודה אומר — **R' Yehudah, though, says:** — שלש רגלים — **He must**
announce it for three festivals, i.e. Pesach, Shavuot, and Succot, — ואחר הרגל האחרון — **and**
after the final festival — **another seven days;** — פדי שילך לביתו שלשה — **so that**
[the owner] of the lost object should have three days to travel home, check his belongings,
 — **and if anything is missing, three days to return,** — ויחזור שלשה — **and one**
day to announce his loss.

Bava Metziah (Gemara 28a)

— תנא שכני אבידה — **A Baraisa has taught:** One must announce his find until the **neighbors of the**
lost object know about it. — מאי שכני אבידה — **What is meant by the "neighbors of the lost**
object"? — אילימא שכנים דבעל אבידה — **If you say that it means the neighbors of the owner**
of the lost object, how can one be sure his neighbors have heard of it unless he knows the
 identity of the owner? — אי נדע ליה — **And if he knows him,** — **let him**
go and return it to him! — ? —
 — אלא שכני מקום שנמצאת בו אבידה — **Rather, it means that he must inform the neighbors of the**
place where the lost object was found, since it might belong to one of them.

Bava Metziah (Gemara 28b)

— כל מי שמצא אבידה — **At first,** — בראשונה — **anyone who found a lost object**
 — **would announce it for three**
festivals — ואחר רגל אחרון שבועת ימים — **and after the final festival, for another seven days,**
 — **so that one should have three days to travel home**
and check his belongings, and three days to return, and one day to announce the loss of the
 object. — משחרב בית המקדש שיבנה במהרה בימינו — **When the Bais HaMikdash was destroyed,**
may it be speedily rebuilt in our time, — התקינו — **[the Sages] instituted**
 — **that they should announce lost objects in the synagogues and**
study halls. — ומשׁרבו האנסים — **When the confiscators became prevalent,**
 — **they instituted that [finders] should inform their neighbors and**
their acquaintances — and that is sufficient.
 — **What is the meaning of: "when the confiscators became prevalent?"**
 — **Those who say that all lost objects belong to the king.**

חיוב הכרזה

קרית ספר (הלכות גזילה ואבידה יג, א) - הכרזת אבידה היא דאורייתא, וכדמשמע ממתניתין דף כ"ו אף השמלה היתה בכלל כל אלה וכו' מה שמלה מיוחדת שיש בה סימנן ויש לה תובעין אף כל דבר שיש לו סימנים ויש לו תובעים חייב להכריז.

חתם סופר (אבן העזר ח"ב קמ"ד ד"ה מ"מ) - אותה מצות עשה שחייבת תורה להכריז על אבידה ולפרסם ברבים מצאתי.

בית הכנסת

שלחן ערוך (חושן משפט רס"ז, ג) - המוצא אבידה מכריז עליה בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובזמן שיש אנשים שאומרים אבידה הנמצאת של מלך היא מודיע לשכניו ומודיעו ודיו.

סמ"ע (רס"ז, ד) - מיהו נראה דהיינו דוקא בין מנחה למעריב או אחר יציאה מבית הכנסת, וכדי שלא להפסיק הציבור בתפילתם, ומה שנוהגין עתה קצת להכריז בין אשרי ללמנצח לא שפיר עבדי, דאף דסדר קדושה ענין בפני עצמו הוא כמו מעריב למנחה מכל מקום מיד אחר הקדיש דנפילת אפים מתחיל סדר קדושה, לכן חוזרין ואומרים אשרי, ולכן מוטב להכריז קודם התחלת אשרי וטוב יותר אחר גמר התפלה. [ועי' מגן אברהם ומשנה ברורה (קלב, א)].

פתחי חושן (ז, סק"א) - יש להסתפק בזמנו בעיר גדולה אם חייב להכריז בכל בתי כנסיות שבעיר, ולא מצאתי מי שיצריך כן [וכן מסיק תורה האבידה עמ' רלה]... ואם מצא בשכונה מסוימת מסתבר שצריך להכריז בכל בתי כנסיות שבשכונה, והוא כידעו בו שכניו, והיינו שבני המקום שנמצא בו האבידה... ונהגו לפרסם על ידי פתקאות בבית הכנסת, ונראה שצריך להיות באופן בולט וגלוי לכל שאם לא כן אינו יוצא מצות הכרזה.

מצות השבה - בבורו פארק שיש עכשיו בשנת תשמ"ח הרבה בתי כנסיות בשכונה אחת צריך עיון אם חייב להכריז בכלם.

עיתונים

חתם סופר (חושן משפט סימן קכב) - בזמנינו אלו יצא הקול על ידי מגיד חדשות שקורין צייטונג, ומעשים בכל יום שהמוצא אבידה או מי שנאבד ממנו דבר מפרסמו על ידי הנ"ל.

חבצלת השרון (חושן משפט סימן כח) - כדי לקיים מצוות השבת אבידה יתן על מכתבי העתים שמצא טלית ותפלין כנהוג דזה במקום מודיע לשכנים שבזמן הש"ס.

השבת אבידה כהלכה (ג, א, בשם הגר"מ פיינשטיין) - במקום שהפרסום בעיתון כרוך בתשלום פטור מלפרסם שם. אמנם באבידה שנראה שהבעלים יסכימו לשלם למוצא את הוצאות הפרסום, צריך לפרסם אף בתשלום.

פתחי חושן (ז, סק"א) - מנין ידע איזה עתון בא לידיעת האובד, (ובכלל יש להסתפק אם מותר לפרסם בעתון חילוני, שיותר מסתבר לאיסור).

משפטי התורה (ג, ג) - המוצא אבידה במקום ציבורי שהאנשים המצויים בו באים ממקומות שונים, כגון רחוב מרכזי בעיר, רחבת הכותל המערבי וכדומה, יצטרך מלבד המודעות המקומיות לפרסם זאת גם בעיתונים חרדיים שנועדו עבור ציבור שומרי תורה ומצוות, אם פירסום המודעה הינו ללא תמורה. אם למרות הפירסום הנ"ל לא נמצא המאבד רשאי המוצא לפרסם את האבידה גם בעיתונים שנוטלים שכר עבור מודעות השבת אבידה, (הוצאות שלבסוף יקבלם חזרה כשימצא המאבד) לאחר שימולאו התנאים הבאים: העיתון נעוד רק לציבור שומרי תורה ומצוות. האבידה שווה הרבה יותר מעלות המודעה. האבידה הינה מסוג הדברים החשובים לבעליהם שיטרחו לחפש אחריה בעיתונים.

אורך ההכרזה

משפטי התורה (ג, ד) - את מודעות השבת האבידה צריך המוצא להשאיר לפחות שבועיים במקום שהניחם.

תורת האבידה (ה, ה) - צריך ליהרר שהכרזתו הנ"ל תיעשה באופן שתתקיים שלושים יום שזהו שיעור הכרזה שתיקנו חכמים. [על פי התוספתא ע"ש].